

Rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 10 listopada 1922 r.

w przedmiocie tymczasowego przekazania spraw dotyczących nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi na obszarze województwa nowogródzkiego—wileńskiego urzędowi probierczemu oraz na obszarze województw: poleskiego i wołyńskiego, powiatów: grodzieńskiego i wołkowyskiego, oraz gmin: białowieskiej, masiewskiej i suchopolskiej powiatu bielskiego województwa białostockiego—Głównemu Urzędowi Probierczemu w Warszawie.

Na mocy ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji urzędów probierczych na obszarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 70 poz. 470), oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 lipca 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej powołanej ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. na obszar województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego (Dz. U. R. P. № 64 poz. 570) zarządza się co następuje:

§ 1. Wszelkie sprawy w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi przekazuje się w granicach:

- a) województwa nowogródzkiego—wileńskiemu urzędowi probierczemu;
- b) województw: poleskiego i wołyńskiego, powiatów: grodzieńskiego i wołkowyskiego oraz gmin: białowieskiej, masiewskiej i suchopolskiej powiatu bielskiego województwa białostockiego — Głównemu Urzędowi Probierczemu w Warszawie.

§ 2. Na obszar województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, powiatów: grodzieńskiego i wołkowyskiego oraz gmin: białowieskiej, masiewskiej i suchopolskiej powiatu bielskiego wojewódz-

stwa białostockiego wprowadza się następujące rozporządzenia:

- 1) rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 9 sierpnia 1920 r. w sprawie zmian do ustaw probierczych, obowiązujących na terenie b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 85 poz. 566) z wyjątkiem przepisów przechodnich;
- 2) rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 grudnia 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie podwyższenia opłat probierczych (Dz. U. R. P. № 108 poz. 790);
- 3) rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20 kwietnia 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dalszym podwyższeniu niektórych opłat probierczych (Dz. U. R. P. № 34 poz. 293);

§ 3. Wszystkie złote i srebrne wyroby włącznie z zegarkami, nieostemplowane polskimi państwowymi cechami probierczymi, znajdujące się u wytwórców lub w handlu na obszarach, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, winny być złożone w okresie od dnia 1 grudnia 1922 r. do dnia 1 czerwca 1923 r. dla terenów, wymienionych w § 1 p. a) niniejszego rozporządzenia — w wileńskim urzędzie probierczym, dla terenów wymienionych w § 1 p. b) niniejszego rozporządzenia — w Głównym Urzędzie Probierczym w Warszawie, z zastosowaniem następujących przepisów:

- 1) wyroby czyniące zadość próbie legalnej, t. j. przynajmniej 0,583 dla wyrobów złotych i 0,800 dla wyrobów srebrnych (z uwzględnieniem dopuszczalnego uchybienia), winny być ocechowane normalnie podług przepisów cechowania;
- 2) wyroby złote próby 0,550 do 0,583 oraz srebrne próby 0,750 do 0,800 winny otrzymać cechę przechodnią: „rękojeść szabli” i jako takie mogą być w obrocie handlowym tylko w okresie od 1 grudnia 1922 r. do 1 grudnia 1923 r., poczem, o ile nie zostaną wycofane z obiegu, winny być uważane jako niskopróbne (art. 349 i 353 Kod. Kar.);
- 3) wyroby złote próby niższej od 0,550 i srebrne próby niższej od 0,750 winny być uważane jako niskopróbne.

Wyroby złote i srebrne bez znaku imiennego zarejestrowanego w odnośnych urzędach probierczych winny otrzymać wzamian ceche: „głowę sowy”.

§ 4. Niezależnie od wyrobów wymienionych w § 3, również także nowowytworzone oraz nowo-wypuszczane na rynek złote i srebrne wyroby winny być od dnia 1 grudnia 1922 r. składane do próbowania, cechowania i uiszczenia opłat probierczych z terenów, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia: w p. a) — w wileńskim urzędzie probierczym, w p. b) — w Głównym Urzędzie Probierczym w Warszawie. Wyroby te winny posiadać wyraźnie wybity znak imienny, zarejestrowany w odnośnych urzędach probierczych.

§ 5. Urzędy probiercze: wileński oraz Główny Urząd w Warszawie z dniem 1 czerwca 1923 r. wycofają z użycia cechę przechodnią: „rękojeść szabli”.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Henryk Strasburger

Minister Skarbu: *Jastrzębski*